

Forfatter: Thoresen, Anna Magdalene

Titel: BREV TIL: Bøgh, Nicolai Seidelin FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1882-02-08)

Citation: Thoresen, Anna Magdalene: "BREV TIL: Bøgh, Nicolai Seidelin FRA: Thoresen, Anna Magdalene (1882-02-08)", i *Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901*, Gyldendalske Boghandel, s. 222. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001830099-000-shoot-L0018300990000083.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Magdalene Thoresen 1855-1901

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Til Nicolai Bøgh.

Vardø, d. 8. Febr. 1882.

Jeg modtog med forrige Post Deres kære, kærkomne Brev; thi, at De deri føler Dem mindre vel ved at maatte sige mig Deres Dom over mit Stykke, ¹⁾ tør De end ikke med en Tanke antyde som en Mulighed for den gode Modtagelse eller Opfattelse hos mig. Nej, min Kære, jeg er ikke af de Rige; men saa formuende er dog min Sjæl, at jeg kan taale en Dadel. Jeg troer gjerne, at mit Stykke falder igennem, jeg har ikke nogen overdreven Tro paa det, og Haabet synger ikke sin Opsang for Sjælens Øren. Men Skam kan jeg heller ikke befrygte, og man kan ikke altid i sine Arbejder ramme det Største.

Jeg har med forrige Post skrevet til A. Munch og skændt lidt paa ham for Digtet til — den faldne Stjerne. ²⁾ Jeg synes ikke ret om, at den ene Digter saaledes offentlig proklamerer den andens Undergang. Man sige Hvad man vil — det er ikke ædelt. At han kan have Ret i Hvad han siger retter ikke paa Sagen — i mine Tanker. Jeg kan ikke fordrage, s. 223 at en Digter kalder „Gjengangerne“ en „Slyngelstreg“; det er af disse raske Ord, som minde om Paradoxen. Hvorledes skulde vi efter en Analyse faa dette Ord til at passe paa Stykket? Og saa gentager hele Verden dem — disse forblommede Ord! Jeg har fra Mathilde Reinhardt modtaget Beretning om det samme Ord, sagt af samme Mand; De seer da, Kære, at Ordet er i Omløb! Jeg er ikke med i „Gjengangere“, kan De vide; men jeg er heller ikke med at afsætte Mesteren; — dog skælver jeg for ham. Dette hjemløse Liv, han har ført, duer ikke. Ansvarligheden dør omsider hen — og Hvad dør ikke med den! Nej, Livet maa have fast Rod! Imidlertid er der endnu ikke fældet nogen Dom over „Gjengangere“, kun Meninger, kun Indtryk! Dommen vil blive baade mildere og strængere, naar den engang træder uhildet frem.